

sovet dober, ker se naslanja na mnogoletne skušnje zaslužnih sadjerejcev in tudi deloma na moje lastne skušnje.

Pošteni viničarje in njih težave.

Poštenjak viničar v Slov. goricah gre zgo-
da na svoje delo v družbi drugih poštenih vi-
ničarskih tovarišev ter se začne med njimi to le-
zgovorno pomenkovanje: „Že pa ni božjega mira
to jutro“, pravi poštteni viničar; „čuj, kako že
pa tam v klanci nekdo vozi in kriči iz vsega
gria“. „Vozijo, selijo se pač viničarje; letos, ko
je tako slaba cesta, selijo se čez vso mero. V
eni sami fari čez 30, ako ne 40, jih selijo z
enega brega v tretji dol, po 3 pare živine je
vpreženo in kaj imajo na vozu? Malo stare kloz-
nje, da ni vredno na voz je djati. Tovariš sli-
šiš! kaj pa je z uovo viničarsko postavo? Lani
so nekaj o njej pravili in oznanjevali, a letos
jej nič več ni duha ni sluha“.

„Prav praviš! res ne selijo se ne po stari,
ne po novi postavi, po „nezgrüntanem“ blatu
pač. In kateri se selijo gostokrat ali skoro
vsako leto, ti so vendar le siromaki, ker „goste
službe dajo redke suknje“, so siromaki na vsa-
kej reči, bogati so le na slabih čednostih. Za-
kaj pa se vedno selijo? Oj, to povedati, čas ne
pusti, hitro moramo na delo“. Eden pa se oglasi,
rekoč: „Meni se življenje teh viničarjev seliv-
cev tako dozdeva, kakor sem nekda opazoval
tam na Ogerskem med cigani. Kadar tisti čas
pride, mora iti po svetu, naj bo, kar bo, tako
tudi viničarje slabi ob Jakobovem že o samem
„vrandanji“ govorijo, a mi poštteni ostanemo
leta in leta enemu zvesti. Si-li ti čul, kaj je prav-
vil moj gospodar iz Gradca, da tam gori imajo
neki „tiršucverajn?“ No, pa bi prè dobro bilo
tistega tu vpeljati, da ne bi zavoljo viničarjev
uboge živine toliko mučili in pregnali. Sedaj
se seliti, ko so najslabše steze, to ni mala reč“.

„Misliš, da bomo kedaj dobre steze imeli
v Slov. goricah, ali nam jo bodo res napravili
v Cmurek od sv. Jakoba? To je že nekda gos-
pôda obečala.“ *) „Veš prijatelj! te dni sem
bil v Cmureku, ter sem gledal, kako se gospôda
po lepi suhi stezi sprehaja. V tem sem si pač
misli: Oj, vam je dobro in lepo, pa mi, kaj
trpimo s hodom, kako težavno naši otroci v
šolo hodijo, ni čudež, če oče otroka v šolo za-
nese zavoljo preblatne steze“. — „Kaj pa hodiš
po Cmureku?“ vpraša tovariš. „O žalost, bole-
nika imam doma, po zdravilo sem hodil, saj
veš, da v celem kraji nimamo zdravnika, no-
bene pomoči, posebno pa ubogi viničar je za-
puščena reva, nikdo se iz mesta na nj ne ogleda.
Znano ti bo, da so po leti tam v onem vrhu

imeli osepnice, več jih je umrlo. V eni hiši po
smrti očeta je ležalo pet otrok bolenih na osep-
nicah. Pisalo se je v Maribor gospodom o tem,
pa nič nismo čuli, da bi jim kaka pomoč prišla.
Moj stari doma prav pravijo: Uboga para po-
magaj si sam, ali pa bodi po tebi!“

„E, sosed, bodi čeden! Drugokrat pišite,
da ima krava osepnice, ali pa da je „virtov“
konj smrkav, včasih se jih bode polna kočija
pripeljala, še vojake bode poslali ter jih nasta-
vili okoli krav in konjev, da ne bi kuge raz-
nesli — in tako bodo našli, da le ljudje v res-
nici boleajo, ter hočejo silne pomoči imeti.
Naši gospodarji pravijo, da tudi pri pači pla-
čujejo za tiste, kateri kaj siromakom pomagajo
v boleznih“. „Ja, ja plačujejo dačo, da belo gle-
dajo in kako še bodo! Le glej, tovariš, vino-
grade, kakoršnji so suhi brez listja“. „Ali si
čul, da so prè v Mariborski vinorejski šoli tudi
trtno uš našli? Tisto je pač cela dežela redila
za Graško razstavo“.

„Mojega sosedu gospodar nam je to raz-
lagal, da je ta trtna uš v Brežicah že veliko
vinogradov vničila, cele Haloze so okužene in
pri Mariboru so zasledili tudi pri sv. Petru, v
Jarenini in še drugod, a pri sv. Jakobu se že
tudi več let ta kuga poteplje ter vinograde
suši. Moj gospodar pa se le čudi, da v Gradci
o tem nič dosta niso hoteli vedeti ni pomagati,
le prepovedano je iz tiste občine vinogradov
kaj izvažati. Neke amerikske trte namenijo
saditi — kje, kedaj, kdo, za koga, ali tudi za
kmeta, bomo že čuli.“ *) Lani so vse take trte
v vinorejski šoli mestjani pokupili, ter jih drugi
niso mogli več dobiti za okužene kraje“.

„Prijatelj, ali pa ti misliš, da bodo kmetje
segali po teh amerikske trtah in ž njimi na
novo vinograde razsadili? Težko bo kaj, ker
so stroški veliki, odkod denarja! In kdo bode
vino kupoval — saj še to malo ne morejo pro-
dati, ker kupci ne pridejo na deželo kupovat,
ampak le v mestu vsaki kupi, kar hoče in ko-
likor hoče. Lani je moj gospodar pravil, da
celo klostri in duhovniki nemški in koroški po
mestih kupujejo. Tudi domov pridejo ponujat
agenti in mešetarji vina. Da bi še le pravo
vino imeli! Lani je en agent sam pravil, da
je prišel v neki samostan nemški vina ponujat,
kjer mu predstojnik samostanski reče: Mi od
agentov nič ne kupujemo — in agent je rekel,
da je tam enega čudnega gospoda našel, kateri
neče od agentov nič. Res, vredno je pomisliti,
kje se dobi naravno vino, menda najprej pri
samem posestniku. Moj tast pravijo: pri do-
mačih še je pošteno vino, na vsakega zvananj-
skega pa se ni več zanesti, kaj, če že česa ne
kuha in ne smodi k vinu?“

„Oni viničar je pravil, da so nekje sod špi-

*) Kakor se sliši, so že v Gradci o tem govorili in
bode se neki dol steze delal, ter se podaljšala steza od
sv. Jakoba. Pis.

*) V Gradci so že skienili pomagati. Pis.

fant, J. Munda v večnost. Mati ga je našla, toda bil je že brez zavesti in je umrl, ne da bi se bil zavedel.

(Božičnica.) Kakor vsako leto, tako je tudi letos kat. podporno društvo v Celji priredilo za uboge učence in učenke okoličanskih šol božičnico, koja se bode v prihodnjo nedeljo t. j. dne 22. t. m. v poslopji č. šolskih sester s petjem in deklamovanjem vršila. Potem se bode razdelila obleka, obutev itd., med vbogo šolsko mladino. K prav obilni vdeležbi vabi

Odbor kat. podpor. društva.

(Izguba in dobiček.) Država je odpravila stare bankovce, petake in petdesetake ter je mesto njih izdala nove državne petake in petdesetake. Stari so sedaj iz veljave in njih se za 1 milj. ni vrnilo v drž. kase. Le-ti so torej izgubljeni, država pa ima za toliko manj dolga.

(Obsodba.) Pri porotnem sodišči v Gradci so dne 3. decembra dva obsodili na vešala: deklo M. Grossschädel, ki je bila svoja dva otročiča vrgla v potok Mühlbach in Jož. König, ki je z nožem umoril posestnika L. Gissinga ter ga potem oropal.

(Umrli) je zadnji petek g. P. Majcen, nadučitelj v pokoji v Hočah. Gredoč iz ranih zornic se je zgrudil mrtev na tla malo po tem, ko je stopil v svoje stanovanje. Naj ostane v blagem spominu!

Sejmovi. Dne 19. decembra pri sv. Ani poleg Teharja in na Bregu v Ptujih. Dne 21. decembra v Brežicah in v Laškem trgu. Dne 27. decembra v Orešji pri Brežicah in v Vitarnji. Dne 28. decembra v Stradnu.

Listič uredništva. G. Fr. M. tukaj: Nam bode prav ljubo, vse po želji. — G. S. K. v Š.: Za Vas sreča, za nas ni nesreča. — G. P. N. v S.: Vse prav, samo Vaše pismo ne! — G. J. M. v P.: Tacih si bratcev imeti želimo! — G. F. V. na P.: Ni treba hvale; vse dobro!

Loterijne številke:

Trst 14. decembra 1889:	73, 19, 36, 82, 47
Linc " " "	59, 78, 64, 15, 63

Žalostnim srcem naznanja podpisani tužno vest, da je danes

Marjeta Senica,

katera je skoz 30 let v Fridrichovi hiši kot pridna in zvesta služebnica živela, v 90. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspala.

Drago ranjko priporočam v blag spomin in molitev.

V Libofah, dne 12. dec. 1889.

Franc Emanuel Fridrich.

Izjava.

Nekatere osebe govore, da sem jaz pisal ali poslal Vam dopis, priobčen v zadnji številki „Slov. Gosp.“ od 12. decembra pod znamko: „Od Savinje“.

Temu nasproti izrekam, da jaz o Braslovških razmerah, o ondotnih volitvah, osebah ali dogodjajih nijsem niti v „Slov. Gosp.“ niti v katerikoli drugi slovenski ali nemški list ni besedice pisal ali odposlal, razven ene izjave, katero sem nekemu Braslovškemu gospodu iz nemščine preložil, in da ne bom o Braslovških odnošajih, ki jih niti ne poznam, nikdar ničesar pisal, ni belo ni črno. Pač pa sem uredniku večjega dnevnika enkrat priporočal, da naj ne vzprejema od ondi vsakega dopisa o kakem pretepu ali rabuki, ker to škodi celoti.*)

Z odličnim spoštovanjem

Ivan Gabršek, okrajni tajnik.

Vransko, dne 16. decembra 1889.

*) Le-ta izjava vjema se, kar naš list zadeva, po polnem z resnico. Ured.

Svetlo-žolti lovski pes

je odbežal: naj se odda proti darilu pri sv. Lovrencu ob kor. železnici hšt. 26, ali pa se naj tje piše.

V najem se da

krčma in gospodarsko poslopje v trgu na Ptujski gori, h kateremu spada tudi blizo 20 oralov zemljišča, hram, na katerem je krčma in je last maloletnih St. Košišetovih dedičev.

Taisto se bode na tri leta dalo v najem, in kateri želi v najem vzeti se naj oglasi do 1. januarja 1890 pri županu Martinu Kranjcu na Ptujski gori. 1-2

Občinski tajniki

in druge olikane, zanesljive osebe, katere pridejo pogosto z ljudmi v dotiko in si hočejo poleg svoje službe še kaj zaslužiti, naj se oglašijo pod naslovom: G. A. G. 1. 867, Graz, poste restante. 10-10

NOVA PESMARICA.

Zbirka najbolj znanih slovenskih, hrvatskih, srbskih, bolgarskih, čeških, poljskih in ruskih pesnij.

Sestavil

Založil

Ivan Zeleznikar.

Dragotin Hribar.

Cena: Mehko vezani 80 kr., s pošto 10 kr. več. Elegantno vezani 1 fl. 20 kr., s pošto 1 fl. 30 kr. Dobiva se v „Narodni tiskarni“ v Ljubljani. Naroča se pa lahko tudi v vsaki bukvarni. 2-5